

V

(Yttranden)

DOMSTOLS FÖRFARANDE

DOMSTOLEN

Domstolens dom (första avdelningen) av den 15 september 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Slovakien

(Mål C-264/09) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Energi — Inre marknaden för el — Direktiv 2003/54/EG — Investeringsavtal — Bilateralt avtal om skydd för investeringar som ingåtts före anslutningen till Europeiska unionen — Artikel 307 EG)

(2011/C 319/02)

Rättegångsspråk: slovakiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: O. Beynet, F. Hoffmeister och J. Javorský,)

Svarande: Republiken Slovakien (ombud: B. Ricziová)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 9 e) och 20.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/54/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 96/92/EG (EUT L 176, s. 37) — En aktörs företrädare till en del av det gränsöverskridande elöverföringsnätet — Åsidosättande av skyldigheten att säkerställa icke diskriminerande tillgång till överförings- och distributionsnäten

Domslut

1. *Talan ogillas.*
2. *Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 282, 21.11.2009

Domstolens dom (första avdelningen) av den 15 september 2011 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État — Frankrike) — Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique mot Accor SA

(Mål C-310/09) ⁽¹⁾

(Fri rörlighet för kapital — Skattemässig behandling av utdelning — Nationell lagstiftning enligt vilken skattegottgörelse beviljas för utdelning som dotterbolag med hemvist i landet lämnar till ett moderbolag — Nekad skattegottgörelse för utdelning som lämnas av dotterbolag utan hemvist i landet — Vidareutdelning från moderbolaget till dess aktieägare — Avräkning för skattegottgörelse från den förskottsskatt som moderbolaget har att erlagga vid vidareutdelningen — Nekad återbetalning av den förskottsskatt som moderbolaget erlagt — Obehörig vinst — Beviskrav beträffande beskattningen av dotterbolag utan hemvist i landet)

(2011/C 319/03)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Motpart: Accor SA

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Conseil d'État (Frankrike) — Tolkning av artiklarna 43 EG och 56 EG — Nationella bestämmelser som innebär en skillnad i beskattningen mellan utdelning från dotterbolag med hemvist i samma medlemsstat som moderbolaget och dotterbolag med hemvist i andra medlemsstater — Möjlighet att från den förskottsskatt som ett moderbolag ska betala vid vidareutdelning av dessa medel till aktieägarna avräkna den skattegottgörelse som är knuten till utdelningen när utdelningen härrör från ett dotterbolag med hemvist i Frankrike, medan sådan möjlighet saknas när utdelningen härrör från ett dotterbolag med hemvist i en annan medlemsstat i gemenskapen — Avslag på ansökan om återbetalning av den

förskottsskatt som moderbolaget betalat — Återbetalning av den förskottsskatt som moderbolaget betalat är villkorad av att styrkande handlingar inges beträffande den skatt som dotterbolagen har betalat i en annan medlemsstat än den i vilken moderbolaget har sitt säte — Iakttagande av likvärdighets- och effektivitetsprinciperna

Domslut

- Artiklarna 49 FEUF och 63 FEUF utgör hinder för en sådan lagstiftning som en medlemsstat, i likhet med vad som är fallet i förvarande mål, har infört i syfte att förhindra ekonomisk dubbelbeskattning av utdelningar och som innebär att ett moderbolag har rätt att från den förskottsskatt som det har att erlagga vid vidareutdelning till sina aktieägare av utdelning som det erhållit från sina dotterbolag, avräkna den skattegottgörelse som medges när nämnda utdelning lämnas av dotterbolag med hemvist i denna medlemsstat, men inte när den lämnas av ett dotterbolag med hemvist i en annan medlemsstat, eftersom denna lagstiftning inte i det senare fallet ger rätt till någon skattegottgörelse för den utdelning som det dotterbolaget lämnar.
- I de fall där en sådan skatteordning som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen inte i sig leder till att den skatt som den skattskyldige felaktigt har erlagt övervältras på tredje man, utgör unionsrätten hinder för att skattemyndigheterna nekar återbetalning av de belopp som moderbolaget betalat in, antingen med motiveringen att en sådan återbetalning skulle medföra en obehörig vinst för moderbolaget eller med motiveringen att det belopp som moderbolaget erlagt inte belastar moderbolaget i bokföringsmässigt eller skattemässigt hänseende, utan endast minskar det sammanlagda belopp som kan vidareutdelas till dess aktieägare.
- Likvärdighets- och effektivitetsprinciperna utgör inte hinder för att återbetalningen till ett moderbolag av belopp som är ägnade att säkerställa att en och samma skatteordning tillämpas på utdelning som moderbolaget erhåller från dotterbolag med hemvist i Frankrike och utdelning som nämnda bolag erhåller från dotterbolag med hemvist i andra medlemsstater, vilken moderbolaget därefter vidareutdelar, villkoras av att den skattskyldige lämnar de uppgifter som vederbörande ensam förfogar över och som beträffande varje omtvistad utdelning bland annat avser den skattesats som faktiskt tillämpats och det skattebelopp som faktiskt erlagts på den vinst som dotterbolagen med hemvist i övriga medlemsstater har redovisat, trots att sådana uppgifter inte krävs in från dotterbolag med hemvist i Frankrike, eftersom myndigheterna i det fallet redan har tillgång till uppgifterna. Kravet på lämnande av dessa uppgifter förutsätter dock att det inte visar sig vara i praktiken omöjligt eller orimligt svårt, bland annat med hänsyn till bestämmelserna i dessa medlemsstaters lagstiftningar om undvikande av dubbelbeskattning och om registrering av den inkomstskatt för juridiska personer som ska erläggas, samt sparandet av administrativa handlingar, att föreläggas bevisning om att dotterbolagen med hemvist i övriga medlemsstater har erlagt skatten. Det ankommer på den nationella domstolen att pröva huruvida dessa villkor är uppfyllda i det mål som är anhängigt vid densamma.

(¹) EUT C 233, av den 26.9.2009.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 15 september 2011 (begäran om förhandsavgörande från Bezirksgericht Linz (Österrike)) — brottmål mot Jochen Dickinger och Franz Ömer

(Mål C-347/09) (¹)

(Frihet att tillhandahålla tjänster — Etableringsfrihet — Nationell lagstiftning om inrättande av monopol på tillhandahållande av kasinospel via internet — Villkor för att det ska vara tillåtet — Expansionistisk marknadsföringspolitik — Kontroll i andra medlemsstater av aktörer som bedriver hasardspelsverksamhet — Tillerkännande av monopolställning till ett privaträttsligt bolag — Endast kapitalbolag med huvudkontor inom landets gränser har möjlighet att tillerkännas monopolställning — Förbud för monopolinnehavaren att bilda filialer utanför hemviststaten)

(2011/C 319/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bezirksgericht Linz

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Jochen Dickinger och Franz Ömer.

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Bezirksgericht Linz — Tolkning av artiklarna 43 EG och 49 EG — Nationell lagstiftning enligt vilken det är förbjudet vid äventyr av straffrättsliga påföljder att bedriva hasardspel utan koncession utfärdad av den behöriga myndigheten, dock att sådan koncession, vilken medges för en längsta period av 15 år, endast kan erhållas av kapitalassociationer som har hemvist i landet och som inte har dotterbolag i utlandet

Domslut

- Unionsrätten, i synnerhet artikel 49 EG, utgör hinder för att det i nationell lagstiftning föreskrivs straffansvar för överträdelser av monopol på hasardspelsverksamhet, såsom det ifrågavarande monopollet för kasinospel som tillhandahålls via internet i målet vid den nationella domstolen, om sådan lagstiftning inte är förenlig med unionsrättsliga bestämmelser.
- Artikel 49 EG ska tolkas så, att den är tillämplig på hasardspeltjänster som tillhandahålls via internet i en värdmedlemsstat av en aktör med säte i en annan medlemsstat, trots att denna aktör
  - har upprättat en viss infrastruktur i värdmedlemsstaten för datasupport, såsom en server, och
  - utnyttjar datasupporttjänster som tillhandahålls av en aktör med säte i värdmedlemsstaten för att kunna tillhandahålla sina tjänster till kunder som även de har hemvist i denna medlemsstat.